

Tyrkisk B – valgfag, august 2017

1. Identitet og formål

1.1. Identitet

Tyrkisk er et videns- og kundskabsfag, et færdighedsfag og et kulturfag. Dets genstandsområde er det tyrkiske sprog og i forlængelse heraf litteratur, historie, kultur og samfundsforhold i Tyrkiet og andre områder med tyrkisktalende befolkninger.

1.2. Formål

Tyrkisk skal give eleverne indsigt i det tyrkiske sprog og den tyrkiske verden. Faget skal bidrage til elevernes almindelse og studiekompetence.

Gennem sproglig indsigt opnår eleverne kommunikativ kompetence, læsekompetence samt bevidsthed om det tyrkiske sprog.

Herigennem får eleverne indsigt i den tyrkiske verden og opnår kendskab til og basal viden om tyrkisk litteratur, kultur, historie og samfundsforhold og tilegner sig grundlæggende interkulturel kompetence, der rækker ud over den velkendte nordvesteuropæiske verden.

2. Faglige mål og fagligt indhold

2.1. Faglige mål

Eleverne skal kunne:

Sprogfærdighed

- udtale enkelt standardtyrkisk forståeligt og naturligt
- forstå hovedindholdet af enkelt, talt standardtyrkisk
- læse og forstå adapterede fiktive tekster såvel som lettere, originale ikke-fiktive tekster
- benytte et ordforråd, som sætter dem i stand til at kommunikere på standardtyrkisk om dagligdags forhold og om studerede emner og tekster
- anvende den centrale formlære og sætningsopbygning i et forståeligt og enkelt standardtyrkisk talesprog
- udtrykke sig skriftligt på et forståeligt standardtyrkisk i talesprogsprægede sætninger

Sprog, tekst og kultur

- på et elementært niveau forstå de studerede emner på basis af kendskab til tyrkisk litteratur, kultur, historie og samfundsforhold samt vise interkulturel forståelse
- benytte fagets relevante hjælpemidler og anvende relevante digitale redskaber og medier samt forholde sig til deres muligheder og begrænsninger
- anvende strategier for sprogtilegnelse og forståelse af andre kulturer
- behandle problemstillinger i samspil med andre fag
- demonstrere viden om fagets identitet og metoder.

2.2. Kernestof

Gennem kernestoffet skal eleverne opnå faglig fordybelse, viden og kundskaber.

Kernestoffet er:

- udtale
- de mest centrale dele af tyrkisk grammatik
- lytte-, læse-, tale- og oversættelsesfærdigheder samt evnen til at indgå i dialog
- fiktive såvel som ikke-fiktive tekster af forskelligt omfang, som belyser centrale aspekter af Tyrkiets kulturelle, litterære, historiske og samfundsmæssige udvikling
- digitalt materiale som støtte for sprogindlæringen, samt som støtte for historie-, kultur- og samfundsforståelse
- fagets mest centrale hjælpemidler
- elementært kendskab til tyrkiske samfundsforhold, tyrkisk historie, kultur og litteratur.

2.3. Supplerende stof

Eleverne vil ikke kunne opfylde de faglige mål alene ved hjælp af kernestoffet. Det supplerende stof skal uddybe og perspektivere kernestoffet, udvide den faglige horisont, samt give eleverne viden om fagets anvendelse og en forståelse for egne karrierespørgsmål og mulige uddannelsesvalg.

Det supplerende stof kan være materiale som film og dansk- og tyrkisksprogede tekster, som ikke naturligt indgår i de læste emner, men som fremmer det faglige samspil med andre fag.

2.4. Omfang

Det forventede omfang af fagligt stof er normalt svarende til 75-100 sider.

3. Tilrettelæggelse

3.1. Didaktiske principper

I forløbet foregår der en udvikling fra en lærerstyret indlæring til en mere elevstyret læring.

Målet er fra begyndelsen at give eleverne elementære kommunikative færdigheder, som virker motiverende for den senere tilegnelse af de andre færdigheder og kompetencer.

Det løbende skriftlige arbejde sigter ikke blot på basale skrivefærdigheder, men støtter også indlæring og udvikling af talesprog samt ordforråd.

Undervisningsdifferentiering er et naturligt didaktisk princip i hele forløbet.

3.2. Arbejdsformer

Centralt i undervisningen står den faglige progression.

Den grundlæggende undervisning omfatter gradvis og systematisk introduktion til det tyrkiske alfabet. Den omfatter ligeledes regelmæssig lytte-, læse- og skrivetræning, der giver eleverne elementær kommunikativ kompetence.

Arbejdsformer og metoder varieres og tilpasses løbende de faglige mål.

Undervisningen tilrettelægges med progression i valget af arbejdsformer, så eleverne opnår studiekompetence og selvstændighed i arbejdet.

Der fokuseres på arbejdsformer og opgavetyper, der udvikler elevernes kommunikative kompetencer samt kreative og innovative evner.

Den elementære kommunikative kompetence prioriteres højt og videreudvikles i friere dialoger og friere samtale. Heri inddrages digitale hjælpemidler som en naturlig del af undervisningen og bruges til formidling såvel som i arbejdet med sprogproduktion.

Sprogforståelse understøttes ved, at eleverne hører talt standardtyrkisk formidlet gennem forskellige medier.

Skriftligt arbejde medtænkes i den daglige undervisning som støttedisciplin til den mundtlige dimension. Efter den grundlæggende undervisning fokuserer det skriftlige arbejde på genrer, som støtter den kommunikative kompetence.

Arbejdet med tyrkisk kultur, historie og samfundsforhold integreres løbende i arbejdet, så eleverne får indsigt i den tyrkiske verdens rolle globalt og tilegner sig interkulturelle kompetencer.

Arbejdet med faget og dets discipliner skal give indsigt i den professionelle anvendelse af faget.

3.3. It

It er en integreret del af tyrkiskundervisningen og medtænkes i alle discipliner.

It og digitale medier anvendes med det overordnede formål at fremme elevernes læringsproces. Integration af digitale medier i undervisningen giver eleverne mulighed for at opleve sproget i varierede, autentiske og aktuelle sammenhænge. It anvendes som et af flere redskaber i arbejdet med de kulturelle, historiske og færdighedsmæssige sider af faget. Den praktiske anvendelse af it styrker desuden elevernes evne til at søge, udvælge og formidle relevant fagligt materiale samt forholde sig kritisk til digitale platforme og egen brug af dem.

3.4. Samspil med andre fag

Dele af kernestof og supplerende stof skal vælges og behandles, så det kan bidrage til styrkelse af det faglige samspil mellem fagene og i studieretningen. I tilrettelæggelsen af undervisningen inddrages elevernes viden og kompetencer fra andre fag, som eleverne hver især har, så de bidrager til arbejdet med problemstillingerne og belysning af fagets almindelige sider.

Når tyrkisk indgår i en studieretning, skal dele af kernestof og supplerende stof vælges og behandles, så det bidrager til styrkelse af det faglige samspil.

Når tyrkisk ikke indgår i en studieretning, indgår det – hvor det er muligt – i samspil med andre fag om emner af sproglig, kulturel, interkulturel, historisk og samfundsmæssig art. Specielt indgår tyrkisk i samspil med andre sprogfag for derigennem at udvikle en generel sproglig bevidsthed og viden om, hvordan man lærer sprog.

4. Evaluering

4.1. Løbende evaluering

Der foretages løbende både formative og summative evalueringer, der giver eleverne viden om deres standpunkt i forhold til fagets mål.

Lærerens løbende evaluering omfatter både elevernes svage og stærke sider. Derved kan eleverne opnå en klar opfattelse af niveau og muligheder for progression.

4.2. Prøveform

Der afholdes en mundtlig prøve.

Prøven består af to dele med en samlet eksaminationstid på ca. 30 minutter:

- 1) Samtale på standardtyrkisk med udgangspunkt i en kendt tekst på ca. $\frac{3}{4}$ normalside, samt oplæsning og oversættelse af mindre passager på ca. 50 ord. Linjer til oplæsning vælges af eksaminanden og linjer til oversættelse vælges af eksaminator under eksaminationen. De tekster, der indgår som grundlag for prøven, skal tilsammen dække de faglige mål og kernestoffet.
- 2) Samtale på standardtyrkisk (ca. fem minutter) med udgangspunkt i ukendt billedmateriale om et alment emne.

Der gives en samlet forberedelsestid på ca. 60 minutter.

En normalside er for prosa 2400 anslag, for lyrik 30 verslinjer.

Det samme prøvemateriale må højst anvendes ved tre eksaminationer på samme hold.

4.3. Bedømmelseskriterier

Bedømmelsen er en vurdering af, i hvilken grad eksaminandens præstation opfylder de faglige mål, som de er angivet i pkt. 2.1.

Ved den mundtlige prøve lægges der vægt på:

- forståelig udtale
- almindeligt og tekstrelateret ordforråd
- kommunikationsevne og mundtlig udtryksfærdighed på et enkelt og forståeligt standardtyrkisk talesprog
- tekstforståelse og overblik i forbindelse med den kendte tekst.

Sammenhængende sprogbrug er vigtigere end korrekthed i detaljen.

Der gives én samlet karakter ud fra en helhedsvurdering af eksaminandens præstation.

Ved prøve, hvor faget indgår i fagligt samspil med andre fag, lægges der vægt på eksaminandens evne til at behandle problemstillinger i samspil med andre fag samt til at demonstrere viden om fagets identitet og metoder.